

La mormântul lui Labiş

George Pena

(Nicolae Labiş: 2 dec. 1935 - 22 dec. 1956)

Aici, nu-s tei şi niciun brad,
deşi meteoriţi de aur cad;
tot trec turme de căprioare,
să soarbă ape ameţitoare.

Aici, fiecare frunză doineşte
şi firul de iarbă îţi româneşte;
de doruri, de primele iubiri,
de Poetul smerit în trăiri.

Aici, omule, tu poţi să opreşti,
lacrima inerţiei s-o creştineşti;
mălinii şi Suha tot mai susură,
frigul lui decembrie îl vântură.

Păduri şi munţi treziţi în zare
au sclipiri de lignit şi de mare;
verdele codrilor musteşte răşină,
curcubeie dansează prin lumină.

Prin euritmii şi clocotiri de soare,
Labiş vieţuieste, prin încântare.